

BÀI HỌC 8

NHỮNG SỰ BAN CHO CỦA ĐỨC THÁNH LINH

CÂU GỐC: “Có các sự ban cho khác nhau, nhưng chỉ có một Đức Thánh Linh. Có các chức vụ khác nhau, nhưng chỉ có một Chúa. Có các việc làm khác nhau, nhưng chỉ có một Đức Chúa Trời, là Đấng làm mọi việc trong mọi người” (I Cô-rinh-tô 12:4-6).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Ê-phê-sô 4:7; I Cô-rinh-tô 12:4-7, 11; I Cô-rinh-tô 12:14-31; Rô-ma 12:3-8; I Giăng 4:1-3.

Một người có một cuộc hành trình xa để lo việc kinh doanh. Ông để con trai mình phụ trách việc kinh doanh ở nhà. Ông nói với con ông muốn anh ấy làm một công việc đặc biệt trong khi ông đi xa. Nhưng anh ta sớm nhận ra rằng cha mình đã không cho tiền và dụng cụ cần thiết để thi hành công việc. Thất vọng, anh ta đã không thực hiện được công việc.

Cũng vậy, Đức Chúa Giê-su đã từ giã các môn đồ của Ngài để đi về với Cha Ngài trên trời. Ngài đã giao cho họ một công việc đặc biệt để làm. Ngài truyền họ đi rao giảng Phúc âm cho thế giới. Nhưng Đức Chúa Giê-su giúp đỡ các môn đồ. Ngài cho họ những gì cần thiết để làm công việc Ngài giao phó. Ngài truyền họ rao giảng tin mừng nhân danh Ngài và qua quyền năng và sự giúp đỡ của Đức Thánh Linh. Trong I Cô-rinh-tô 1:4-7, Phao-lô tạ ơn Đức Chúa Trời “vì anh em đã được Đức Chúa Trời ban ơn trong Đức Chúa Giê-su Christ; vì chưng anh em đã được dư dật về mọi điều ban cho... Anh em đang trông đợi kỳ Đức Chúa Giê-su Christ chúng ta hiện đến, cũng chẳng thiếu một ơn nào.” Vì vậy, chúng ta phải nhớ rằng Đấng Christ ban cho chúng ta các ơn thiêng liêng qua Đức Thánh Linh, và Ngài ban cho chúng ta các ơn ấy để xây dựng hội thánh Ngài.

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu về Đức Thánh Linh là Đấng Ban Phát Tối Cao các ơn đặc biệt của Đức Chúa Trời. Chúng ta cũng sẽ học hỏi sự khác biệt giữa trái của Thánh Linh và những sự ban cho của Thánh Linh.

TRÁI CỦA THÁNH LINH VÀ CÁC SỰ BAN CHO CỦA THÁNH LINH

Trái của Thánh Linh và những sự ban cho của Thánh Linh có cùng một tác giả là Đức Chúa Trời, nhưng hai thứ này không giống nhau. Không ai phải chứng minh rằng họ đã nhận được sự ban cho của Thánh Linh. Nhưng mỗi Cơ Đốc nhân nên bày tỏ trái của Thánh Linh. Nhận được những sự ban cho thiêng liêng không có nghĩa là người đó thiêng liêng. Nhưng trái của Thánh Linh cho thấy người đó thiêng liêng. Chỉ có một trái, nhưng có nhiều sự ban cho thiêng liêng. Và một số sự ban cho thì lớn hơn những sự khác.

Đọc I Cô-rinh-tô 12:4-7, 11. Sự dạy dỗ của Phao-lô trong các câu này có ý nghĩa căn bản gì?

Đức Chúa Trời có ý định là tất cả các phần của trái Thánh Linh được bày tỏ trong đời sống của những người theo Ngài. Nhưng không phải mọi tín đồ đều có cùng những ban cho. Không có luật nói rằng tất cả mọi người nên có sự ban cho giống nhau, chẳng hạn như ơn nói tiếng lạ. Thay vào đó, Đức Chúa Trời ban cho các tín đồ những ơn khác nhau tùy Ngài lựa chọn. Và Đức Chúa Trời ban cho chúng ta những ơn của Thánh Linh để chúng ta có thể phục vụ người khác. Chúng ta phải dùng những sự ban cho này để xây dựng hội thánh của Ngài. Ngài không ban cho chúng ta những ơn của Thánh Linh để chúng ta dùng cho sự khoái lạc và vinh quang của riêng mình. Thay vào đó, Ngài ban cho chúng ta những ơn này để giúp công việc của Ngài tiến tới.

Tuy nhiên, những sự ban cho thiêng liêng thì không giá trị gì nếu không có trái của Thánh Linh. Điều thú vị là Phao-lô thường đề cập đến tình yêu khi ông viết về những ơn thiêng liêng. Thí dụ, ông nói về các sự ban cho trong I Cô-rinh-tô 12. Ngay sau đó, ông miêu tả các hình thức cao nhất của tình yêu, trong chương 13. Ê-phê-sô 4:11-13 đề cập đến những ơn Đấng Christ đã ban cho hội thánh, và tại sao. Sau đó, sự yêu thương được đề cập trong câu 15 và 16. Phao-lô đề cập đến những ơn của Thánh Linh trong Rô-ma 12:3-8, sau đó ông nói về sự thương xót trong câu 9 và 10.

Các sự ban cho là những món quà của ân điển. Nói cách khác, đó là những món quà của tình yêu. Đức Chúa Trời ban cho chúng ta những món quà của tình yêu. Ngài ban những ơn đó để chúng ta chia sẻ tình yêu với người khác. Điều này có nghĩa là chúng ta phải yêu thương người khác. Sau đó chúng ta sẽ bày tỏ tình yêu của Đức Chúa Trời cho họ.

Đức Chúa Trời của chúng ta là Đấng yêu thương và biết tất cả. Ngài ban cho dân Ngài những gì cần thiết để làm những điều Ngài yêu cầu họ làm. Có lẽ đó là lý do tại sao tình yêu là món quà lớn nhất (I Cô-rinh-tô 13:13).

Tại sao tình yêu rất quan trọng đối với tất cả những gì chúng ta là Cơ Đốc nhân làm? Tình yêu đem lại quyền lực cho sự làm chứng của chúng ta thế nào?

ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ ĐẮNG BAN PHÁT TỐT CAO NHỮNG ƠN THIÊNG LIÊNG

Chúng ta không quyết định những ơn chúng ta có. Chữ Hy Lạp cho những ơn của Thánh Linh là *charismata*. Chữ này cho chúng ta biết rằng những ơn của Thánh Linh là các món quà của ân điển. Chính Đức Chúa Trời ban các ơn đó cho chúng ta. Chúng ta không mua được dù chúng ta là ai hay vì điều gì chúng ta đã làm. Đó là những món quà. Đức Chúa Trời tự do ban phát vì Ngài yêu chúng ta. Ngài ban các ơn đó để chúng ta có thể làm những việc Ngài đã giao phó cho chúng ta.

Đọc Ê-phê-sô 4:7. Chúng ta thường nghĩ Đức Thánh Linh là Đấng ban các ơn thiêng liêng. Nhưng sứ đồ Phao-lô cũng nói Đấng Christ ban những ơn này. Đức Chúa Giê-su liên quan đến việc ban các ơn này thế nào?

Phao-lô nói rằng ân điển của Đấng Christ đã làm Ngài có thể ban cho chúng ta các ơn thiêng liêng. Nhưng Đức Thánh Linh là Đấng ban những ơn này cho các thành viên của hội thánh. Chúng ta phải chấp nhận Đức Chúa Giê-su là Đấng Cứu Rỗi của mình. Chúng ta phải tin vào Ngài. Sau đó, Đức Thánh Linh sẽ ban cho chúng ta những ơn thiêng liêng “theo ý Ngài muốn” (I Cô-rinh-tô 12:11). Vì vậy, một mình Đức Chúa Trời quyết định những ơn nào chúng ta sẽ nhận được.

Tài năng hoặc khả năng tự nhiên không phải là một ân tứ thiêng liêng. Những ơn thiêng liêng thì không giống như tài năng tự nhiên mà một người có thể phát triển qua sự học hỏi lâu dài và khó khăn. Nhiều người ngoài Cơ Đốc giáo được may mắn có tài năng Chúa ban cho. Cuối cùng, “mọi ân điển tốt lành cùng sự ban cho trọn vẹn đều đến từ nơi cao và bởi Cha sáng láng mà xuống” (Gia cơ 1:17). Nhưng Đức Chúa Trời đã chọn để ban cho các tín đồ những ơn đặc biệt. Ngài ban những ơn này để chúng ta có thể ban phước cho đời sống của các Cơ Đốc nhân khác và xây dựng hội thánh của Ngài. Đức Chúa Trời cũng có thể dùng tài năng tự nhiên cho mục đích đó.

Phao-lô nói gì trong I Cô-rinh-tô 12:14-31 về việc ban phát những ơn thiêng liêng? Tại sao sự thật này rất quan trọng để hiểu rằng các ơn thiêng liêng là để dùng trong hội thánh?

Đức Thánh Linh ban các ơn cho chúng ta theo sự khôn ngoan và ý muốn của Ngài. Vì vậy, chúng ta không cần phải ganh tị với những người khác và ơn của họ. Ganh tị với những người khác là không biết ơn đối với Chúa về món quà chúng ta có. Điều đó cho thấy chúng ta nghi ngờ sự khôn ngoan của Chúa về những ơn Ngài đã ban cho.

Những món quà nào Đức Chúa Trời đã ban cho các thành viên của hội thánh bạn? Bạn học được sứ điệp nào là những người khác nhau có các món quà khác nhau?

MỤC ĐÍCH CỦA CÁC ƠN THIÊN LIÊNG

Đọc Rô-ma 12:3-8 và Ê-phê-sô 4:8-12. Mục đích của những ơn thiêng liêng Đức Chúa Trời ban cho chúng ta là gì?

Đức Chúa Trời ban cho chúng ta các ơn thiêng liêng để giúp chúng ta phục vụ và làm công việc của Ngài. Nhưng những ơn thiêng liêng không rửa sạch tội lỗi chúng ta hoặc làm cho chúng ta nên thánh. Chỉ có Đức Chúa Giê-su có thể làm điều đó.

Những ơn Chúa ban để hoàn thành nhiều mục đích của Ngài: như giúp hội thánh hiệp một trong Đấng Christ, xây dựng hội thánh (Ê-phê-sô 4:12-16), thực hiện các công việc của Đức Chúa Trời đã giao cho chúng ta như một hội thánh (Ê-phê-sô 4:11, 12). Trên hết, những ơn được ban cho để tôn vinh Đức Chúa Trời (I Phi-e-rơ 4:10, 11).

Tuy nhiên, các ơn thiêng liêng không bao giờ được ban cho để làm vui lòng chúng ta, nhưng phải dùng để giúp đỡ những người khác (I Phi-e-rơ 4:10; I Cô-rinh-tô 14:12, 26). Chúng được ban cho để mang lại ích lợi thiêng liêng cho hội thánh, để cải thiện tâm trí và bản tính (suy nghĩ; cảm xúc; hành động) của các tín đồ, và để hướng dẫn toàn thể hội thánh. Vì vậy, thật là kinh khủng khi những ơn của Chúa ban bị sử dụng sai. Đó là sự sai lầm khi một số cá nhân được đề cao hơn những người khác. Khi điều này xảy ra, những người đó được chú ý hơn và thấy quan trọng hơn. Sự đối xử bất công này gây ra rất nhiều sự bất hòa và tranh cãi trong hội thánh, gây chia rẽ và người ta quay lại tấn công lẫn nhau.

Ngoài ra, chúng ta thường nghĩ rằng các ơn thiêng liêng là tài năng và khả năng mà chúng ta nhận được từ Đức Chúa Trời. Tài năng có liên quan đến những ơn thiêng liêng. Nhưng chúng ta nên nhớ rằng khi Đức Thánh Linh ban cho chúng ta một ơn gì thì Ngài cũng luôn luôn giao phó một công việc đặc biệt đi cùng với ơn đó (I Phi-e-rơ 4:10). Vì vậy, chúng ta có thể nói rằng những ơn thiêng liêng là một số khả năng để làm công việc cho Đức Chúa Trời. Ngài ban cho chúng ta các khả năng qua Đức Thánh Linh. Những ơn này chuẩn bị mỗi người chúng ta để làm một công việc đặc biệt hầu xây dựng hội thánh. Để đạt mục tiêu đó, chúng ta cần nhiều ơn khác nhau.

Bạn nghĩ tại sao mục đích chính của các ơn là giúp hội thánh hiệp một lòng một ý với nhau? Làm thế nào các tín đồ với những ơn khác nhau có thể liên kết với nhau như một trong hội thánh? Điều gì cần phải xảy ra để những ơn khác nhau trong hội thánh là một phước lành chứ không phải là một nguồn để đem lại khoảng cách và sự chia rẽ?

CÁC SỰ BAN CHO, THỜI ĐÓ VÀ BÂY GIỜ

Trước hết, đọc I Cô-rinh-tô 14:1. Sau đó so sánh các danh sách khác nhau của các sự ban cho trong I Cô-rinh-tô 12:7-11, 27-31; Rô-ma 12:3-8; và Ê-phê-sô 4:11, 12. Những ơn này có phải chỉ được ban cho các tín hữu trong Tân Ước? Tại sao các ơn này vẫn còn tồn tại ngày hôm nay?

Có một số Cơ Đốc nhân nghĩ rằng những ơn thiêng liêng được nhắc đến trong Tân Ước chỉ giới hạn trong thời gian của Đức Chúa Giê-su và các sứ đồ. Họ cho rằng những ơn thiêng liêng đặc biệt không còn hiện diện trong hội thánh. Họ tin rằng những ơn đó ngừng lại sau khi các sứ đồ qua đời. Họ nghĩ như vậy dùng I Cô-rinh-tô 13:10 để hỗ trợ quan điểm của họ. Trong câu này, sứ đồ Phao-lô nói, “Song lúc sự trọn lành đã đến, thì sự chưa được trọn lành sẽ bị bỏ.” Vâng, sẽ có một thời gian khi những ơn này sẽ ngừng lại, nhưng chúng chỉ ngừng khi những gì trọn vẹn đã đến. Đó là, khi Đức Chúa Giê-su tái lâm.

Kinh Thánh cho biết những ơn thiêng liêng được ban cho để xây dựng hội thánh (I Cô-rinh-tô 12:28). Phao-lô nói với các tín đồ “Hãy ước ao các sự ban cho thiêng liêng” (I Cô-rinh-tô 14:1). Những ơn này cần thiết cho sự phúc lợi của hội thánh. Không có bằng chứng nào trong Kinh thánh nói rằng Đức Chúa Trời đã ngừng ban cho chúng ta các ơn đó hay loại bỏ chúng trong hội thánh. Vì vậy, chúng ta phải tin rằng Ngài muốn các ơn này ở lại cho đến khi hội thánh đã hoàn thành công việc của mình. Thời gian đó là khi Đấng Christ trở lại.

Công việc của Đức Chúa Trời sẽ được hoàn thành vào thời kỳ cuối cùng. Công việc này sẽ được hoàn thành với quyền lực và sức mạnh lớn hơn nhiều so với thời của các sứ đồ. Vì vậy, hội thánh được kêu gọi để chuẩn bị thế giới cho sự Đấng Christ đến lần thứ hai. Và Đức Chúa Trời sẽ không bỏ mặc các thành viên của hội thánh mà không giúp đỡ trong việc hoàn thành công việc này. Nhưng các ơn của Thánh Linh sẽ không bao giờ bỏ Kinh Thánh qua một bên, sẽ không bao giờ thay thế cho vị trí của Kinh Thánh. Thay vào đó, các ơn này là một phần của các lời hứa của Đức Chúa Trời để giúp tất cả các tín đồ sẵn sàng hầu hoàn thành công việc của Chúa. Những sự ban cho này giúp họ xây dựng thân thể Đấng Christ và để chuẩn bị thế giới cho sự sớm trở lại của Đức Chúa Giê-su.

Đọc Ê-phê-sô 4:11-13. Hãy chú ý đến câu 13. Câu này nói chính Ngài tiếp tục ban các ơn thiêng liêng “cho đến chừng chúng ta thấy đều hiệp một trong đức tin và trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc thành nhân, được tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ.” Các câu này nói gì về nhu cầu là chúng ta cần những ơn này trong hội thánh ngay bây giờ?

ĐỨC THÁNH LINH VÀ ƠN BIẾT PHÂN BIỆT

Đọc I Cô-rinh-tô 12:10; I Cô-rinh-tô 14:29; và I Giăng 4:1-3. Tại sao ơn biết phân biệt quan trọng?

Có những ơn thiêng liêng thật hiện diện trong hội thánh. Đồng thời, Kinh Thánh cũng cảnh báo chúng ta không nên tin cậy mọi thần. Thay vào đó, chúng ta phải thử các thần và các sứ điệp xem chúng có đồng ý với Kinh Thánh hay không. Chúng phải hòa hợp với Kinh Thánh. Chúng phải đề cao Đức Chúa Giê-su là Chúa và tôn vinh Ngài. Vì vậy, điều cần thiết là có khả năng “phân biệt các thần” (I Cô-rinh-tô 12:10). Đó là vì không phải mọi thứ giả bộ đến từ Đức Chúa Trời thật sự là đến từ Đức Chúa Trời.

Chúng ta đã được cảnh báo rằng các ác thần hoặc quỷ sứ sẽ cố gắng để lừa gạt hội thánh. Sa-tan sẽ cố gắng để làm giả các ơn thật của Thánh Linh Đức Chúa Trời. Những ơn giả này gồm các giáo lý giả và lời tiên tri giả đến từ quỷ sứ. Các ác quỷ cũng sẽ cho người ta khả năng nói nhiều thứ ngôn ngữ khác nhau, quyền lực để “chữa lành” bệnh tật, và làm phép lạ giả.

Ngày nay, nhiều người nhìn nhận rằng có nhu cầu cho các ơn thiêng liêng trong hội thánh. Nhưng họ đề cao sự quan trọng về một số ơn thiêng liêng hơn những ơn khác. Ví dụ, họ đề cao sự quan trọng của các dấu kỳ và phép lạ. Điều thú vị là Phao-lô liệt kê sự phân biệt ngay sau khi ông đề cập đến những ơn “làm phép lạ” và “nói tiên tri” và trước khi ông đề cập đến “nói nhiều thứ tiếng khác nhau (I Cô-rinh-tô 12:10).

Đức Chúa Trời muốn giữ hội thánh của Ngài tinh khiết trong lẽ thật và đức tin. Ngài muốn bảo vệ các thành viên không theo tiên tri giả. Ngài muốn giữ tín đồ khỏi bị lừa gạt bởi những dấu hiệu sai và phép lạ giả. Vì vậy, Ngài ban cho hội thánh ơn biết phân biệt. Một kiến thức thật về Lời Chúa thì cần thiết để phân biệt thần nói từ trời, hay từ một ác quỷ. Ngoài ra, sống một cuộc đời trung tín là một phần quan trọng để phân biệt điều gì từ Đức Chúa Trời. Kinh Thánh là nền tảng để có và thực hành ơn phân biệt. Chúng ta phải thử tất cả mọi thứ bằng Lời Chúa. Sự thử nghiệm như vậy là cách duy nhất chúng ta có thể biết chắc chắn những gì chúng ta nghe hoặc nhìn thật sự là đến từ Chúa hay, từ một nơi khác.

“Giả thử một người cho sự làm phép lạ là một thử nghiệm cho đức tin mình. Sau đó, ông ta sẽ thấy Sa-tan có thể lừa gạt ông bằng cách làm tất cả các loại phép lạ mà dường như là đến từ Đức Chúa Trời... Đừng đánh mất cơ hội để hết lòng tìm kiếm Chúa. Chúng ta phải chấp nhận lẽ thật trong tình yêu. Nếu không, chúng ta có thể thấy những phép lạ do Sa-tan làm trong ngày cuối cùng và tin tưởng chúng. Nhiều điều kỳ lạ sẽ xuất hiện như những phép lạ tuyệt vời. Nhưng các ‘phép lạ’ đó là giả dối, đến từ cha của sự nói dối [Sa-tan]... Những người dưới quyền lực của quỷ sẽ làm phép lạ.” – Phòng trích Ellen G. White, *Selected Messages*, quyển 2, tr. 52, 53.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Đọc Ellen G. White, *The Great Controversy* [Cuộc chiến giữa Đấng Christ và Sa-tan], tr. 511-517, 593-602.

Một số người đã hỏi, “Tại sao chúng ta không thấy cùng một thứ phép lạ ngày nay, chẳng hạn như các phép lạ chữa bệnh trong thời Kinh Thánh?” Trước hết, chúng ta vẫn nghe những câu chuyện về phép lạ, và một số người cũng đã chứng kiến các phép lạ. Thứ hai, khi đọc Kinh Thánh, chúng ta có ý tưởng rằng các phép lạ vẫn luôn luôn xảy ra. Nhưng chúng ta có ý tưởng đó bởi vì Đức Thánh Linh hướng dẫn các người viết về các biến cố quan trọng trong việc xây dựng hội thánh đầu tiên. Những biến cố này thường gồm các phép lạ, sau đó, mọi sự trở lại bình thường như chúng ta thấy ngày nay. Người ta được nghe Lời Chúa giảng dạy, sau đó họ đáp lại lời kêu gọi của Đức Thánh Linh để đi theo Đức Chúa Giê-su.

Ellen G. White viết, “Đây là cách Đấng Christ làm việc. Ngài rao giảng Lời Chúa, chữa bệnh bằng cách làm phép lạ. Nhưng tôi được chỉ dạy là bây giờ chúng ta không thể làm việc theo cách này. Tại sao không? Bởi vì Sa-tan cũng sẽ làm phép lạ. Những người theo Chúa ngày nay không thể làm việc bằng các phép lạ. Tại sao không? Bởi vì các công việc giả dối về chữa bệnh sẽ được thực hiện nhân danh Chúa. Vì lý do đó, Chúa đã đặt ra một cách để dân sự của Ngài chữa bệnh thân thể. Cách này phải được thực hiện cùng với sự giảng dạy Lời Chúa. Các dưỡng đường (trung tâm chữa bệnh) đang được thành lập. Nhân viên ở đó sẽ làm đúng theo y tế truyền giáo. Bằng cách này, Chúa sẽ bảo vệ bệnh nhân đến đó để điều trị.” - Trích từ *Selected Messages*, quyển 2, tr. 54.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Có sự khác biệt nào giữa trái của Thánh Linh và những ơn của Thánh Linh?
2. Chúng ta phải hiểu rằng các ơn được Đức Chúa Trời yêu thương và khôn ngoan ban cho. Hiểu được lẽ thật này giúp chúng ta biết giá trị những ơn khác nhau trong hội thánh chúng ta thế nào?
3. Tại sao phép lạ không phải là một sự hướng dẫn an toàn để biết lẽ thật? Chúng ta cần gì đi cùng với phép lạ?
4. “Vâng, nhờ ơn đã ban cho tôi, tôi nói với mỗi người trong anh em chớ có tư tưởng cao quá lẽ, nhưng phải có tâm tình tầm thường, y theo lượng đức tin mà Đức Chúa Trời đã phú cho từng người!” (Rô-ma 12:3). Sứ đồ Phao-lô cho chúng ta lời khuyên quan trọng nào ở đây? Chúng ta nên nghĩ “cao” về mình bao nhiêu?